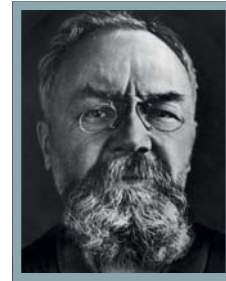

Ve znamení *Bibenda*

Mohl být průměrným malířem, místo toho se stal skvělým průmyslníkem, který změnil podobu automobilového průmyslu. Édouard Michelin se ukázal jako výborný inovátor, schopný přinášet stále nové nápady. Ale neméně důležitým pro úspěch firmy byl Édouardův starší bratr André a jeho marketingový talent.

Bibendum v roce 1898 a dnes

Édouard Michelin se narodil před 150 lety, 23. června 1859. Po studiu práv navštěvoval přednášky na pařížské Umělecké akademii a studoval malířství u Williama-Adolpha Bouguereaua. Zdálo se, že ho osud připravuje na uměleckou dráhu, ale zanedlouho se ocitl v čele malého rodinného podniku v Clermont-Ferrandu. Spolu se starším bratrem Andrém založili 28. května 1889 firmu Michelin, zároveň od svého děda Aristida Barbiera převzali továrnu na zemědělské stroje. Jejich prvním výrobkem byly brzdové destičky.

Jednoho dne roku 1891 se v jejich továrně zastavil nešťastný cyklista s poškozeným pláštěm anglické výroby, který si sám nedokázal opravit. Úkolu se ujal sám Édouard Michelin. Práce trvala tři hodiny, ale snaha se vyplatila. Édouard si totiž při opravě této anglické pneumatiky uvědomil, jak praktické je, že se dá nafukovat (do té doby se ve Francii jezdilo na pneumatikách nenafukovacích). Toto řešení pak dále vylepšil: ještě ve stejném roce si jeho firma nechala patentovat tehdy nevídané pneumatiky, které bylo možné vyměňovat. Édouard navíc ukázal správné marketingové uvažování, když těmito pneumatikami vybavil cyklistu Charlese Théryho v závodě Paříž–Brest–Paříž. Théry závod vyhrál. Do roka používalo nové pneumatiky na deset tisíc cyklistů.

Podobný trik pak bratři Michelinové vyzkoušeli při automobilovém závodě Paříž–Bordeaux–Paříž. Protože se žádná automobilka neodvážila použít nafukovací pneumatiky pro automobily, bratři Michelinové pro tento účel sami postavili vozidlo Éclair. Do závodu se dokonce zapojili v úloze jezdců. Navzdory závažným poruchám dojel vůz do cíle, nakonec byl ale diskvalifikován kvůli výměně kol. Přesto Michelinové demonstrovali celému světu přednosti nafukovacích pneumatik.

Podobně prozíravě se firma chovala i nadále. Michelin dobře chápal, že obchodní úspěch jde ruku v ruce s rozvojem celého automobilového průmyslu, proto systematicky pracoval na doprovodných aktivitách. Již roku 1900 vyšel první Michelinův průvodce Red Guide s maskotem Bibendem na obálce. „Tuto knížku vydáváme s cílem poskytnout řidiči informace, které mohou být užitečné při montáži nebo opravě jeho automobilu, při hledání ubytování na cestách, možnosti stravování...“ Při prvním vydání bylo rozdáno 35 000 knížek zaměřených pouze na Francii. Roku 1910 vydala firma první cestovní mapy, roku 1912 se Michelin zasadil o očíslování silnic a zavedení dopravních značek – Francie se tak v tomto ohledu stala první zemí na světě.

Oba bratři byli neuvěřitelně aktivní až do své smrti. André zemřel v roce 1931, ale ještě zažil zavádění smaltových tabulí ke značení silnic nebo bezdušové pneumatiky. Édouard zase za války tajně pokračoval ve výzkumu radiálních pneumatik. Jejich úspěchu se však již nedočkal. Zemřel 25. srpna 1940. Na jeho práci navázal nejprve jeho vnuk François Michelin a později také Françoisův syn Édouard Michelin. ■